

Anglagard "Kung Bore"

Visit "[Kung Bore](#)" on MotoLyrics.com

I ljuset frÃ¥n min lykta
ser jag skuggan utav sorg,
drÃ¶mmar som har slocknat
ifrÃ¥n ett liv som haft sin tid.
Inte kan jag stÃ¥ och se pÃ¥
dÃ¥ vi flyr,
verklighet och sanningar
dÃ¥r moralen Ã¥r fantasi.

Det Ã¥r ju du sjÃ¥lv som vÃ¥ljer,
det Ã¥r ju du sjÃ¥lv som svÃ¥ljer,
deras sagor och lÃ¶gner och fjÃ¥sk.

Ã„r det sant att Ã¶ven de som talar
hÃ¶gt starkt och rÃ¥tt
planterar dÃ¶da blommor?
DÃ¥ kan det inte vara lÃ¥tt
fÃ¶r mÃ¥nniskan att tro
pÃ¥ Gud att han Ã¥r stor,

nÃ¥r tystnaden breder ut sig
i huset dÃ¥r hon bor.

Det Ã¥r ju du sjÃ¥lv som vÃ¥ljer,
det Ã¥r ju du sjÃ¥lv som svÃ¥ljer,
deras sagor och lÃ¶gner och fjÃ¥sk.

Kung Bore Ã¥r dÃ¶d
och vÃ¥ren, den nyvalde
Ã¥r folkets hjÃ¥lte.
Visioner fÃ¶ds
och det Ã¥r dags att befolka
sina massiva luftslott.
Livets panorama,
hallucination, jag har
lÃ¥ngtat nÃ¥got sÃ¥ grÃ¥nslÃ¶st.
Ge mig evig insyn
in i drÃ¶mmarnas land,
fÃ¶rst dÃ¥ blir jag lycklig.

